

«Έχω να περάσω τόσο καλά από το '12»

Αστυνομικός εν ώρα βασανισμού συλληφθέντα, 15/07/2015

“Σε περίπτωση που κάποιος συλληφθείς έχει τραυματισθεί όλη την αποκατάσταση της υγείας του θα αναλάβει το υπουργείο, αν και μέχρι σήμερα δεν έχει διαπιστωθεί κάτι τέτοιο...”

Υπουργός Γ. Πανούσης

Οι πρώτες διαδηλώσεις εναντίον του νέου, τρίτου μνημονίου. Οι πρώτες μαζικές συλλήψεις και δίκες. Οι πρώτες καταδίκες αθώων αγωνιστών. Το γνωστό, χιλιοπαιγμένο σενάριο να ανεβαίνει ξανά στους δρόμους του κέντρου της Αθήνας, στη ΓΑΔΑ, στις αίθουσες των δικαστηρίων. Αυτή τη φορά υπό μια νέα σκηνοθετική ομάδα: τη νέα διεύθυνση του αρμόδιου υπουργείου υπό τον Γ. Πανούση και υπό τη σκέπη της νέας κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ στην οποία ο ίδιος ανήκει, σε συνεργασία με το γνωστό κατασταλακτικό οικοδόμημα των ειδικών αστυνομικών δυνάμεων και των δικαστικών αρχών.

Φυσικά δε μας αποθαρρύνει -ποτέ δεν το έκανε- αυτή η επανάληψη της καταστολής και της εκδικητικότητας. Αντίθετα, μας χαλυβώνει η συνείδηση ότι δεν έχουμε καμία αυταπάτη σχετικά με το πώς θα διαχειρίζεται το πολιτικό σύστημα τη συνέχιση και την ανανέωση των μνημονίων και γενικότερα των οποιωνδήποτε εφαρμοζόμενων, αντιλαϊκών πολιτικών. Και μας πεισμώνει ώστε να συνεχίσουμε να παλεύουμε για το δίκιο μας και τα δικαιώματά μας.

Ένα δίκιο που φαίνεται να απουσίαζε από τα γεγονότα που έλαβαν χώρα τις τελευταίες ημέρες στην πολιτική δίκη express στην οποία οδηγηθήκαμε. Μια δίκη που χαρακτηρίστηκε από μια διαδικασία-παρωδία και που αποκάλυψε συμπεριφορές ανθρώπων που έχουν απωλέσει κάθε έννοια αξιοπρέπειας και ανθρωπιάς. Μια δίκη που στην ουσία ξεκίνησε με τα τα ουρλιαχτά των αστυνομικών της ΔΕΛΤΑ την ώρα που εξαπέλυαν την επίθεσή τους στη διαδήλωση και τελείωσε 2 βδομάδες αργότερα με τα παρόμοια ουρλιαχτά των ίδιων ατόμων που έφυγαν από τα δικαστήρια πανηγυρίζοντας επιδεικτικά με τα χέρια υψωμένα την καταδίκη αθώων ανθρώπων.

Στις 15 του Ιούλη πλήθος κόσμου συγκεντρώνεται έξω από την Βουλή στο πλαίσιο της διαδήλωσης ενάντια στην ψήφιση των προαπαιτούμενων για την οριστικοποίηση του 3ου μνημονίου μέτρων, που οργανώνουν εργατικά σωματεία και πολιτικές οργανώσεις. Οι ειδικές δυνάμεις καταστολής, τα ΜΑΤ και η ομάδα ΔΕΛΤΑ, για άλλη μια φορά επιτίθενται συντονισμένα κι εντελώς απρόκλητα σε ειρηνικές ομάδες διαδηλωτών, χτυπούν στο σωρό πολλούς από αυτούς και προχωρούν σε μαζικές προσαγωγές. Αρκετές από τις τελευταίες μετατρέπονται σε συλλήψεις χάρη στον κατασταλτικό ζήλο των αστυνομικών και των ανακριτών, καθιστώντας διάφορους διαδηλωτές κατηγορούμενους, άλλους για κακουργήματα και άλλους για πλημμελήματα, μεταξύ των οποίων και ο συνάδελφός μας και πρόεδρος του Σωματείου, Μάνθος Ταβουλάρης.

Κάπου εδώ αρχίζει να ξετυλίγεται το γαϊτανάκι της κρατικής εκδικητικότητας και της πειθάρχησης του αγωνιζόμενου φρονήματος. Στις 22 του Ιούλη ξεκινάει η δίκη των 7 (από τους 8 συνολικά) κατηγορουμένων για πλημμελήματα, ενώ οι δικαστές με απαράδεκτο τρόπο και πρωτοφανή αυστηρότητα απορρίπτουν το οποιοδήποτε αίτημα αναβολής της δίκης, παρά το γεγονός ότι η δικογραφία μοιράστηκε στους συνηγόρους μόλις την προηγούμενη ημέρα. Ψιλά γράμματα για τους έχοντες την ευθύνη και την εξουσία να εφαρμόζουν τον νόμο. Αυτό αντίθετα που φαίνεται να τους νοιάζει είναι να σιγοντάρουν τους αστυνομικούς-μάρτυρες κατηγορίας και να υποβαθμίζουν τις αντιφάσεις των μαρτυριών τους, ενώ παράλληλα προσπαθούν (μάταια τελικά) να περιορίσουν τη λίστα των μαρτύρων υπεράσπισης.

Από την πρώτη στιγμή αρχίζουν να καταπέφτουν και σχεδόν να γελοιοποιούνται μία μία όλες οι κατηγορίες είτε λόγω παντελούς έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων είτε λόγω της κωμικής αυτοδιάψευσης των αστυνομικών (με συνεχή αλλαγή του περιεχομένου των μαρτυριών τους και αδυναμία απαντήσεων σε απλά ερωτήματα που τους τέθηκαν κατά τη διαδικασία). Τελικά, το μόνο για το οποίο στάθηκαν ικανά αυτά τα μέλη των ΜΑΤ και ΔΕΛΤΑ είναι να ειρωνεύονται και να τραμπουκίζουν μάρτυρες και κατηγορούμενους εκτός της αίθουσας ή να χλευάζουν ανοιχτά -με την ανοχή του προέδρου του δικαστηρίου- τη διαδικασία της υπεράσπισης.

Ο κωμικός αυτός ρόλος ταίριαξε ωστόσο γάντι με τον σοβαροφανή ρόλο της έδρας και του εισαγγελέα: υποβάθμιση των κραχτών αντιφάσεων στις μαρτυρίες κατηγορίας, εμμονική απόρριψη αιτημάτων της υπεράσπισης (όπως το σχετικό με την επίδειξη ενός βίντεο που είναι αποκαλυπτικό των εξεταζόμενων γεγονότων), επιλεκτική απόδοση βαθμού αξιοπιστίας στους μάρτυρες, και τελικά το γνωστό τέχνασμα διαχωρισμού των κατηγορουμένων σε κάποιους αθώους και κάποιους ενόχους, παρόλο που με την εξαίρεση ενός, βρίσκονταν όλοι

μαζί στο ίδιο μπλοκ διαδηλωτών, δέχτηκαν την ίδια επίθεση στο ίδιο σημείο (κάτι που αναγνώρησε το δικαστήριο!) και συνελλήφθησαν σχεδόν ταυτόχρονα, ενώ για κανέναν δεν αποδείχθηκε ότι διέπραξε αυτά που του προσάψαν.

Η κυνικότητα της δικαστικής ετυμηγορίας απλή και ξεκάθαρη: επιβολή της ενοχής χωρίς στοιχεία ενοχοποίησης. Η δε εκδικητικότητα εξίσου προφανής και απροκάλυπτη: επιβολή της μεγαλύτερης ποινής (34 μηνών) στον κατηγορούμενο με τη μη ελληνική καταγωγή και κατά την έδρα τον πιο «αδύναμο κρίκο». Η προκλητική απόρριψη κάθε αιτήματος για αναγνώριση ελαφρυντικών στους «ενόχους» αποτελεί το κερασάκι στην τούρτα της δικαστικής τακτικής που βιώσαμε. Μακράν του να αποτελεί «μεμονωμένο γεγονός» η ετυμολογία αυτή έρχεται να καλύψει σαν ομπρέλα την προσπάθεια απαξίωσης και υπονόμησης των διαδηλώσεων και των αγώνων, με βασικότερο μάλιστα στυλοβάτη της προσπάθειας αυτής τον ίδιο τον πρωθυπουργό, ο οποίος, στέλνοντας στον κάλαθο της ιστορίας την πάλαι ποτέ «περήφανη» αντιμνημονιακή ρητορική του, μίλησε ανοιχτά για «προβοκάτσιες από αλλοδαπούς διαδηλωτές που δεν είχαν καμία δουλειά να βρίσκονται εκεί». Από κοντά κι ο ανεκδιήγητος υπουργός Πανούσης, ο οποίος δε δίστασε να δηλώσει ότι «πρέπει οι πολίτες να μη βαφτίζουν ως κοινωνικούς αγωνιστές τους συλληφθέντες και να μην αμφισβητούν τη Δικαιοσύνη».

Δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία ότι η δίκη αυτή έχει σαφή πολιτικά χαρακτηριστικά. Κι έτσι δώσαμε κι εμείς τον δικαστικό αγώνα τις 3 μέρες της διαδικασίας ως ενεργό πρωτοβάθμιο σωματείο, όπως δηλαδή πάντα δίναμε τις πολιτικές μας μάχες μέσω της συνδικαλιστικής μας δράσης και των συλλογικών κινητοποιήσεών μας. Στη σημερινή συγκυρία, όπου γράφεται και έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζεται ένα νέο σκληρό μνημόνιο, η δίκη αυτή αποτελεί μια ακόμα απόδειξη ότι οι σκληρές και άδικες πολιτικές δεν μπορούν να εφαρμοστούν παρά μόνο μέσω του γενικευμένου φόβου και της τρομοκρατίας όσων αντιστέκονται. Την καθημερινή ισοπέδωση της εργασιακής μας ζωής μέσω των απολύσεων, της απληρωσιάς, του εργοδοτικού εκφοβισμού, της πλήρους ελαστικότητας στα ωράρια που βιώνουμε από τους εργοδότες, έρχεται να επικυρώσει στο κεντρικό πολιτικό πεδίο η με τη βία επιβολή του γενικού νομικού οπλοστασίου που καλύπτει αυτές τις παρανομίες. Γι' αυτό και αναδείξαμε ακριβώς αυτήν την πολιτική σημασία των συλλήψεων, της καταστολής, των βασανισμών που υπέστησαν όλοι οι κατηγορούμενοι, αλλά και της ίδιας της καταδίκης που υποσχόταν η όλη ακροαματική διαδικασία.

Πολιτική ήταν πάντα και θα συνεχίσει να είναι η θέση μας απέναντι στις συλλήψεις, τις κατηγορίες και τις δίκες. Όπως πολιτική είναι και η θέση του εισαγγελέα που χαμογελά αμήχανα όταν ο κατηγορούμενος του αποκαλύπτει ότι έφαγε μπόλικο ξύλο όταν ρωτήθηκε κατά τη σύλληψη ειρωνικά «Ήθελες να ψηφίσεις Σύριζα και Ανταρσύα, ε;». Όπως πολιτική

είναι η επιλογή του να αναφερθεί κατά την αγόρευσή του στα καθήκοντα της αστυνομίας, αλλά να παρακάμψει όλες τις μαρτυρίες για κατ' επανάληψη ξυλοδαρμό και βασανισμό των συλληφθέντων. Όπως πολιτική είναι και η στάση των μαρτύρων αστυνομικών να χαμογελάνε στις αναφορές στα βασανιστήρια ή στις ακροδεξιές και εμφυλιοπολεμικού και αντικομμουνιστικού τύπου ατάκες που όπως αποδείχτηκε ειπώθηκαν κατ' εξακολούθηση την ώρα των ξυλοδαρμών.

Εμείς είμαστε υπερήφανοι για τη δράση και την πολιτική στάση των συντρόφων μας που αθώωθηκαν, μεταξύ αυτών και του προέδρου του Συλλόγου, Μάνθου Ταβουλάρη. Και ακόμα πιο υπερήφανοι είμαστε για τους 3 συντρόφους που καταδικάστηκαν και που συνεχίζουν τον αγώνα τους μέχρι την αθώωσή τους. Θα συνεχίσουμε να στεκόμαστε αλληλέγγυοι μαζί τους, όπως και με τους υπόλοιπους κατηγορούμενους της διαδήλωσης της 15ης Ιούλη. Θα συνεχίσουμε να βγαίνουμε στους δρόμους και να αντιστεκόμαστε οπουδήποτε μας το επιβάλλει η αξιοπρέπεία μας και η πολιτική μας συνέπεια.

Αθώωση όλων των συλληφθέντων της διαδήλωσης της 15ης Ιούλη.

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής